

ה"ת 19740/09/22 - רכבי ומלוני השלום בע"מ נגד להב 433, בהא עטאללה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 19740-09-22 רכבי ומלוני השלום בע"מ נ' להב 433

בפני המבקשת נגד המשיבים	כבוד השופט אחסאן חלבי	רכבי ומלוני השלום בע"מ
1.	להב 433	
2.	בהא עטאללה	
3.		
4.		
5.		
6.		

החלטה

הבקשה וטיעוני הצדדים

בפני בקשת המבקשת, רכבי ומלוני השלום בע"מ, לשחרור תפוס שהוא רכב מסוג BMW מ"ר 33328201 (להלן: "הרכב" או "התפוס") שנתפס על ידי המשיבה 1 במסגרת חקירה שמתנהלת נגד המשיב 2 בחשד לביצוע עבירות של הלבנת הון.

המבקשת היא חברה שעוסקת בתחום הסחר ברכב. טענתה העיקרית של המבקשת היא שהמשיב 2 התקשר עמה בהסכם מכר **מותנה** לרכישת הרכב וזאת ביום 1.2.2022 (ההסכם צורף לבקשה).

נטען כי תמורת הרכב בהתאם להסכם עמדה על 245,000 ₪, והצדדים סיכמו כי במעמד החתימה ישלם המשיב 2 לידי המבקשת סך של 30,000 ₪ בשתי המחאות, ויתרת התמורה תשולם למבקשת בהעברה בנקאית לאחר שהמשיב 2 יקבל מימון לרכישת הרכב וזאת לא יאוחר מיום 15.4.2022. עוד נטען כי מסירת הרכב לידי המשיב 2 במעמד החתימה נועדה לאפשר לו שימוש בלבד ללא העברת זכויות, עד לקיום התנאי המתלה שהוא העברת התמורה על פי ההסכם. על פי ההסכם, אם לא יקיים המשיב 2 את התנאי שעניינו השלמת התמורה, יהיה עליו להשיב את הרכב למבקשת והתמורה ששולמה לא תושב לידי, אלא תהווה תשלום עבור השימוש ברכב וירידת הערך. לשם כך, נותרה הבעלות ברכב על שם המבקשת והיא בעלת הזכויות בו.

שעה שלא קיום התנאי שעניינו השלמת התמורה, כך נטען, לא השתכלל הסכם המכר בהתאם להסכם ותנאיו, ומשכך אין למשיב 2 זכויות ברכב. המבקשת טענה כי המשך החזקת הרכב על ידי המשיבה 1 פוגע בקניינה בשים לב לכך שמדובר ברכב יוקרה שערכו גם יורד מדי חודש, וכן גורם לה לנזקים תדמיתיים.

לאור אלו, ותוך הפנייה לפסיקה, עתרה המבקשת להשבת התפוס לידה.

המשיבה 1 התנגדה לבקשת המבקשת וטענה כי הרכב נתפס כדן במסגרת חקירה מסועפת ומורכבת בעבירות הלבנת הון, בהן נחשד גם המשיב 2, וכי מדובר בהיקף עבירות של מאות מיליוני שקלים חדשים. לגבי הרכב, צוין כי חרף העובדה שהוא רשום על שם המבקש, הוא שייך למשיב 2, כפי שגם ניתן ללמוד מחומר החקירה שנאסף.

המבקשת לא צירפה את עמדתו של המשיב 2 אבל מסרה בדיון כי אינו מתנגד לבקשה. בנוסף, בדיון שהתקיים במסגרת הבקשה להארכת התפוסים בתיק ה"ת 38864-08-22, ובתשובה לבית המשפט, נמסרו דברים מפי בא כוחו מהם ניתן ללמוד כי לרכב "בעלים אמיתיים" (עמוד 5, שורה 6 לפרוטוקול).

דיון והכרעה

סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה" או "פקודת סדר הדין הפלילי") קובע את המסגרת הנורמטיבית לבקשת המבקשת, כלהלן:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן-שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

טרם ההכרעה בבקשה, עיינתי בדוח הסודי שמפרט את פעולות החקירה שבוצעו ואת תוצרי החקירה וכן בחלקים מחומר החקירה שנאסף (בש"פ 6722/19 מורחן ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.10.19); בש"פ 5605/21 שתיווי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.9.2021)).

לאחר עיון ובדיקה, וחרף העובדה שהרכב רשום על שם המבקשת, ועל אף הטענות שנשמעו בפניי, מצאתי לדחות את הבקשה לשחרור הרכב לידי המבקשת. להלן אנמק בקצרה את עמדותי.

ראשית, החקירה שמתנהלת על ידי המשיבה 1 נהייתה גלויה ביום 23.2.2022, ובמועד זה נתפס הרכב נשוא הבקשה אשר בפניי ברשות המשיב 2. על כן, **במעמד התפיסה** של הרכב, גם לפי טענת המבקשת, היה הרכב בהחזקתו וברשותו של המשיב 2 על פי ההסכם, שעה שלא חל התנאי המתלה, כשהטענה היא שהוא נדרש להשלים את התמורה לא יאוחר מיום 15.4.2022. **זוהי תפיסה כדן.**

לצורך בחינת מקור הסמכות לעצם התפיסה נכון להפנות לסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי שקובע כי "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה". לצד חמש החלופות הקבועות בסעיף זה, העשויות לשמש כמקור סמכות לתפיסת חפצים: יסוד סביר להניח שבאותם חפצים נעברה עבירה; שבאותם חפצים עומדים לעבור עבירה; שהחפצים עשויים לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; שהחפצים ניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה; או שהחפצים שימשו אמצעי לביצוע העבירה, נקבעה בפסיקה חלופה נוספת שרלוונטית לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון והיא החלופה של תפיסת רכוש בשווי גם במסגרת המסלול של פקודת סדר הדין הפלילי (בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך [פורסם בנבו] (15.03.2017; ע"פ 3390/19 אביטן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.11.2019)).

שנית, ועל כך לא הייתה מחלוקת, הרישום של הבעלות ברכב הוא רישום דקלרטיבי ולא קונסטטיטויבי, ולכן בהחלט ניתן לראות באדם כבעליו של רכב גם אם אינו רשום כבעליו. הדבר עולה מהוראות החוק אך גם מתחייב מהשכל הישר שעה שיוכל כל אדם, ובכל הנוגע להליכי תפיסה על ידי גורמי אכיפת החוק, למלט עצמו מהחשש שמא ייתפס רכשו על ידי רישומו על שמו של אדם אחר.

שלישית, שיקולים כבדי משקל לא מאפשרים קבלת הטענה של המבקשת שעה שאין זה נכון לאפשר השבת רכב או כל רכוש אחר שנתפסו כדין, למי שמכר אותם או התכוון למכור אותם, לאחר שאלו נתפסו כדת וכדין ומכוח סמכות המוקנית בחוק, רק בשל קיומו של תנאי מתלה עתידי בדמות השלמת התמורה, מפני שיש להניח שקיים תמריץ עבור מי שנתפס רכשו שלא להשלים את התמורה אם המשמעות היא שחרור הרכוש מידי המשטרה. בנוגע לשיקול זה יש לציין כי בפני המבקשת קיים סעד אפשרי בדמות תביעה אזרחית שתוגש נגד המשיב 2 שבאמצעותה תוכל לקבל את הכסף שמגיע לה, לאחר שהיא בחרה לכרות את ההסכם עמו כפי שנכרת לטענתה, וכאשר תפסת הרכב נעשית מכוח הליכים שנתונים בחוק. בהקשר זה, ראוי להפנות לדברי בא כוח המבקשת במהלך הדיון שלפיהם "... מעת שהיה ברור למבקשת כי הרכב נתפס ע"י המשטרה וכי היא לא תוכל להשיב אותו לידיה באופן אוטומטי קרי לפנות למי שהתקשר איתה בהסכם רכישה ולבקש את הרכב אז הפעולות הראשונות שניסתה לעשות זה לפנות ולקבל את התשלום כפי שהתחייבו בהסכם. בשים לב שהנאשם שהתקשר איתה בהסכם היה עצור ואחר כך במעצר בית אז הדבר הזה מן הסתם [א]רץ זמן...".

רביעית, בחינת חומר הראיות, שעודנו מן הסתם חסוי, מחזקת את המסקנה שלפיה הרכב בבעלות המשיב 2, כפי שניתן ללמוד מסעיפים 9-12 בדוח הסודי וכן מחומר הראיות הגולמי שהוצג לעיוני בהקשר זה (מסמכים שסומנו על ידי במ/2 ו-במ/3). מטבע הדברים לא ניתן להרחיב לגבי שיקול זה אולם ניתן לציין כי מסקנת הבעלות מתחזקת מאוד לאור חומרי חקירה אלו, לצד העובדה שהרכב היה ברשות המשיב 2, ונתפס ממנו כשהוא בהחזקתו וברשותו, גם לפי גישת המבקשת.

בצירוף כלל השיקולים הללו, אני דוחה את בקשת המבקשת והמשמעות היא שהרכב יישאר מוחזק בידי המשיבה 1 כפי שנקבע בהחלטה בה"ת 38864-08-22. מובן כי המשך ההחזקה כולל צו איסור דיספוזיציה ברכב.

הדוח הסודי וחומרי החקירה ישארו בלשכתי עד להעברתם לב"כ המשיבה 1.

ההחלטה תועבר לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"ג, 25 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.